

Pamati un galvenie argumenti

Nekustamā īpašuma nodošanas nodokļa atbrīvojums galvenokārt rada priekšrocības Grieķijas pilsoņiem. Atbrīvojums netiek piemērots attiecībā uz tiem Kopienų pilsoņiem, kuri nedzīvo Grieķijā, un tādējādi tiek radīta diskriminējoša attieksme pilsonības dēļ, kā rezultātā citu dalībvalstu pilsoņiem tiek apgrūtināta un ierobežota pirmā mājokļa iegāde attiecīgajā valstī. Šā ierobežojuma diskriminējošo raksturu apstiprina un pastiprina ierobežojums, atbilstoši kuram izņēmums ir paredzēts attiecībā tikai uz Grieķijas pilsoņiem, kas dzīvo ārvalstīs.

Šā pasākuma raksturs nav tāds, ar kuru attiecīgās valsts rezidentiem tiek atvieglota to mājokļa iegāde, jo nav attiecīgu pienākumu saistībā ar nekustamā īpašuma izmantošanu. Turklāt jānorāda, ka pasākums ir pārmērīgs, jo faktisko dzīves vietu var noskaidrot, pamatojoties uz personu, kuras iegādājas īpašumu, deklarācijām un dažādiem ierakstiem reģistros, kā arī pārbaudēm.

Paredzēto ierobežojuma izņēmumu ārvalstīs rezidējošiem Grieķijas pilsoņiem nevar pamatot ar mērķi viņos radīt vēlēšanos atgriezties, jo šāds mērķis ir pretējs brīvas aprites principam.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunalē di Milano (Itālija) 2009. gada 12. maija rīkojumu — Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Lieta C-168/09)

(2009/C 167/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Flos SpA

Atbildētāja: Semeraro Casa e Famiglia SpA

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 98/71/EK ⁽¹⁾ 17. un 19. pants ir interpretējami tādā nozīmē, ka piemērojot dalībvalsts likumu, ar kuru saskaņā ar šo direktīvu valsts tiesību sistēmā tika ieviesta dizainparaugu tiesiskā aizsardzība, šai dalībvalstij paredzētā rīcības brīvība patstāvīgi noteikt, kādā mērā un ar kādiem nosacījumiem šī aizsardzība ir piešķirama, ietver arī tādu rīcības brīvību, pamatojoties uz kuru šo aizsardzību var liegt attiecībā uz tiem dizainparaugiem, kas — neraugoties uz to, ka tie atbilst autortiesību aizsardzības ietvaros noteiktajām prasībām — ir jāuzskata par tādiem, kas bija nodoti atklātībā pirms datuma, kurā stājās spēkā tiesību noteikumi, ar kuriem valsts tiesību sistēmā tika ieviesta dizainparaugu

tiesiskā aizsardzība, ja tie nekad nav bijuši reģistrēti kā dizainparaugi vai arī ja attiecīgās reģistrācijas periods jau ir beidzies?

2) Noraidošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai Direktīvas 98/71/EK 17. un 19. pants ir interpretējami tādā nozīmē, ka piemērojot dalībvalsts likumu, ar kuru saskaņā ar šo direktīvu valsts tiesību sistēmā tika ieviesta dizainparaugu tiesiskā aizsardzība, šai dalībvalstij paredzētā rīcības brīvība patstāvīgi noteikt, kādā mērā un ar kādiem nosacījumiem šī aizsardzība ir piešķirama, ietver tādu rīcības brīvību, pamatojoties uz kuru šo aizsardzību var liegt attiecībā uz tiem dizainparaugiem, kas — neraugoties uz to, ka tie atbilst autortiesību aizsardzības ietvaros noteiktajām prasībām — ir jāuzskata par tādiem, kas bija nodoti atklātībā pirms datuma, kurā stājās spēkā tiesību noteikumi, ar kuriem valsts tiesību sistēmā tika ieviesta dizainparaugu tiesiskā aizsardzība, un kurus trešā persona — bez dizainparauga tiesību īpašnieka atļaujas — pamatojoties uz attiecīgo dizainparaugu, jau ražo un tirgo attiecīgajā dalībvalstī?

3) Noraidošas atbildes uz pirmo un otro jautājumu gadījumā, vai Direktīvas 98/71/EK 17. un 19. pants ir interpretējami tādā nozīmē, ka piemērojot dalībvalsts likumu, ar kuru saskaņā ar šo direktīvu valsts tiesību sistēmā tika ieviesta dizainparaugu tiesiskā aizsardzība, šai dalībvalstij paredzētā rīcības brīvība patstāvīgi noteikt, kādā mērā un ar kādiem nosacījumiem šī aizsardzība ir piešķirama, ietver tādu rīcības brīvību, pamatojoties uz kuru šo aizsardzību var liegt attiecībā uz tiem dizainparaugiem, kas — neraugoties uz to, ka tie atbilst autortiesību aizsardzības ietvaros noteiktajām prasībām — ir jāuzskata par tādiem, kas bija nodoti atklātībā pirms datuma, kurā stājās spēkā tiesību noteikumi, ar kuriem valsts tiesību sistēmā tika ieviesta dizainparaugu tiesiskā aizsardzība, un kurus trešā persona — bez dizainparauga tiesību īpašnieka atļaujas — pamatojoties uz attiecīgo dizainparaugu, jau ražo un tirgo attiecīgajā dalībvalstī, ja aizsardzība tiek liegta uz būtisku laika periodu (uz desmit gadiem)?

⁽¹⁾ OV L 289, 28. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-172/09)

(2009/C 167/09)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. Dejmek un K. Gawlik)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK, par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽¹⁾, vai, katrā ziņā, nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Polijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā un EK līgumā paredzētos pienākumus;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2005/60/EK transponēšanas termiņš beidzās 2007. gada 15. decembrī. Šīs prasības iesniegšanas datumā atbildētāja vēl nebija pieņēmusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos noteikumus vai, katrā ziņā, nebija par to informējusi Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 309, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 14. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-174/09)

(2009/C 167/10)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Kaduczak un S. Schönberg)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem ⁽¹⁾, vai katrā ziņā, nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Polijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2005/32/EK transponēšanas termiņš beidzās 2007. gada 11. augustā. Šīs prasības iesniegšanas datumā atbildētāja vēl nebija pieņēmusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos noteikumus vai, katrā ziņā, nebija par to informējusi Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 191, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 26. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-183/09)

(2009/C 167/11)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un Irò Dimitriou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾, un katrā ziņā nepaziņojot šos aktus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 412. panta 1. punkta pirmā daļā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2006/112/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2008. gada 1. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 26. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-184/09)

(2009/C 167/12)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Adserá Ribera un A. Marghelis)

Atbildētājs: Spānijas Karaliste